

प्रसङ्गसम m. in der Dialektik Bez. einer best. Gāti NĀJAS. 5, 1, 9. SARVADARĀṢANAS. 114, 11. fg.; vgl. oben ज्ञाति 8).

प्रसङ्ग, die ed. Bomb. liest नुरप्रसङ्गैः st. नुरप्रसङ्गैः.

प्रसङ्ग्य anwendbar: अतीन्द्रियार्थवित्ताने प्रमाणं श्रुतिरेव हि। श्रुत्युक्ता-
चारतो ग्राह्या ह्यागमानां प्रसङ्गता ॥ ÇAMĀKARAVĪG. 68, 7. fg. प्रसङ्गप्रतिषेध
eine Negation des Möglichen, Erwarteten ist eine Negation, die mehr
besagt, als eine Position; z. B. अमुक्ता भवता नाथ मुहूर्तमपि सा पुरा
oder नवत्रयधरः संनद्धो ऽयं न दत्तनिशाचरः SĀH. D. 214, 10. fgg.

प्रसन्नता 1) Klarheit des Ausdrucks Verz. d. Oxf. H. 214, a, 16.

प्रसर 1) a) यो हि विल्लवया बुद्ध्या प्रसरं शत्रवे दिशेत् R. 7, 68, 19. श्री-
लङ्घप्रसरेव वेशवनिता दुःखोपचर्या भृशम् MUDRĀR. 58, 1 v. u. प्रेमप्रसर-
त्रिह्वल BHĀG. P. 10, 46, 27. अमृतस्यन्दमुद्रप्रसरयुति KATHĀS. 73, 340.
SARVADARĀṢANAS. 4, 12.

2. प्रसव 2) am Ende, NILAK.: प्रसवैर्द्वे मातुः कुले द्वे पितुस्तेः.

3. प्रसव 4) Blüthe UTTARARĀMAK. 33, 16 (44, 11). — Vgl. मेघ°, मौ-
क्तिकप्रसवा.

2. प्रसवितर, एतावतो राजर्षिवंशस्य प्रसवितारं सवितारम् UTTARARĀ-
MAK. 39, 4 (53, 1).

प्रसाद 1) Z. 9 füge nach 611 noch hinzu 605. 614. प्रसादो ऽर्थवैमल्यम्
231, 14. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 22. Z. 19 nach HALĀJ. 4, 88 hinzuzu-
fügen: प्रुश्रूपादिः प्रसादः स्यात् SĀH. D. 398. — 2) दत्तप्रसाद RĀGA-TAR.
6, 178 wohl in Gnaden übergeben, geschenkt.

प्रसादन 1) klärend, klar machend; s. u. मानसनयन. — 4) a) das Be-
ruhigen, Besänftigen, Gnädigstimmen SĀH. D. 363. सदा प्रसादनं तेषां दे-
वतानामिवाचरेत् Spr. 4900. Z. 6 MBH. 9, 3527 liest die ed. Bomb. rich-
tig प्रसादन.

प्रसादिन् klar, heiter: वदन MĀLATIM. 169, 8.

प्रसादीकर SĀH. D. 169, 1.

प्रसाधन 4) b) न तनोति प्रसाधनम् schmückt sich nicht KATHĀS. 104,
55. कृतप्रसाधना 76, 13. 82, 34. Z. 6 HARIY. 7777 liest die neuere Ausg.
अञ्जनं रोचनं चापि st. प्रसादनं चाञ्जनं च.

प्रसार 1) बाहुं ° das Ausstrecken der Arme so v. a. Umarmen BHĀG.
P. 10, 29, 46. — Vgl. केश°.

प्रसारण 1) a) das Ausstrecken KAṆ. 1, 1, 7. SARVADARĀṢANAS. 106, 22.

प्रसारिन् 1) sich erstreckend auf SĀH. D. 118, 4.

प्रसिद्धि 2) प्रसिद्धिर्लोकसिद्धयैरुत्कृष्टैर्यसाधनम् SĀH. D. 463, 434; vgl.
oben u. अर्थसाधन.

प्रसिद्धिविरुद्ध = व्यातिविरुद्ध; °ता f. SĀH. D. 228, 18.

प्रसूत 2) m. = 2 Pala Verz. d. Oxf. H. 307, b, 8.

प्रैप्ति 1) glückliches Vorsichgehen: यज्ञस्य TAITT. ĀR. 2, 1, 3. — 2) eine
Handvoll BHĀG. P. 10, 81, 5. — Am Schluss, NILAK. erklärt वर्धितानि
प्रसृत्या MBH. 5, 3588 durch प्रकृष्टगत्या ज्वेन वृद्धिमन्ति.

प्रस्कन्द s. u. प्रस्कन्द.

प्रस्कन्द, NILAK.: प्रस्कन्देन चक्राकार्या वेदिकया । कुन्दश्चक्रभ्रमे मेघ
इति विश्वः । प्रस्कन्देनेति पाठे मध्यमशिक्षयेति प्राञ्जः.

प्रस्तार 3) UTTARARĀMAK. 54, 8 (70, 2). VṚDDHA-KĀN. 12, 16.

प्रस्ताव = प्रस्ताव Gelegenheit, ein gelegener Augenblick: अग्रस्तावे R.
ed. Bomb. 3, 29, 19.

प्रस्तार 1) wohl Bez. eines best. Processes, dem Mineralien unter-
worfen werden, Verz. d. Oxf. H. 321, b, 1 v. u.

प्रस्ताव 1) अधिकारः प्रस्तावः प्रारम्भः (vgl. 2.) SARVADARĀṢANAS. 133, 9.
अतिप्रस्तावे bei einer ganz besonderen Gelegenheit SĀH. D. 469.

प्रस्तावना 1) das Ausposaunen: अर्थवालचरितप्रस्तावनाडिण्डिम SĀH.
D. 91, 12.

प्रस्ताविक adj. अग्रस्ताविकी nicht der Gelegenheit entsprechend, un-
gelegen, unzeitig MĀLATIM. 39, 7 fehlerhaft für अग्रप्र°.

प्रस्थ 2) = 4 Kuḍava Verz. d. Oxf. H. 307, b, 2.

प्रस्थान 2) so v. a. Secte: अग्रानन्दतीर्थः प्रस्थानात्प्रमास्थित SARVADAR-
ṢANAS. 61, 14. चतुःप्रस्थानिका बौद्धाः in vier Secten zerfallend 24, 8.

प्रस्थानिक s. oben u. प्रस्थान 2).

प्रस्थापन das Absenden, Abreisenlassen, Ziehenlassen BHĀG. P. 10, 69, 33.

प्रस्रव, die ed. Bomb. des MBH. und die neuere Ausg. des HARIY. प्र-
स्रव. कृदयप्रस्रव das hervorgehende Nass UTTARARĀMAK. 113, 8 (153, 3).

प्रस्रव 1) सरित्प्रस्रवसंस्तुताः so v. a. im strömenden Flusse BHĀG. P.
10, 12, 10.

प्रस्वाप 1) BHĀG. P. 11, 23, 20. das Schlafen 28, 14.

प्रकर्त्तर, MBH. 5, 5734 und 7, 2508 liest die ed. Bomb. प्रकर्त्तर und
so ist auch R. 7, 23, 1, 45 zu verbessern.

प्रकर 1) वासरप्रकरैस्त्रिभिः KATHĀS. 39, 89. सार्धप्रकरैकसमये PANĀT.
237, 3. die Zeit, da man auf der Wache ist, das Wachestehen: स च प्र-
करवरो ऽद्वैस्तेषामायाति सप्तभिः KATHĀS. 113, 10.

प्रकरक m. die Zeit, da man auf der Wache ist, Wache: प्रकरकमप-
नीय स्वम् ÇIÇ. 11, 4. Dieselbe Bed. (er hält Wache) hat das Wort VER.
29, 9. — Vgl. अर्थप्रकरिका.

प्रकरणा 2) das Werfen (in's Feuer): बर्हिः° TBR. Comm. 2, 387, 9. —

6) m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa BHĀG. P. 10, 61, 17.

प्रकर्त्तर vgl. oben u. प्रकर्त्तर.

प्रकर्ष, प्रकर्षः प्रमदाधिक्यम् SĀH. D. 502. 471.

प्रकर्षवत् KATHĀS. 53, 30. 73, 52.

प्रकसन 1) Gespött UTTARARĀMAK. 71, 1 (91, 7). — 2) SĀH. D. 286, wo
प्रकसनामुखे zu lesen ist.

प्रकृणा lies das Aufgeben, Fahrentlassen, Unterlassen, Vermeiden und
füge hinzu SARVADARĀṢANAS. 50, 8. fg. 121, 1. fg. 152, 19. 163, 10. 178, 3.

प्रकारक vgl. अर्थप्रकारिका unter अर्थप्रकारिका.

प्रकारिन्, गृङ्ग° mit den Hörnern kämpfend KATHĀS. 73, 131.

प्रकास 1) d) N. pr. eines Sohnes des Varuṇa R. 7, 23, 49.

प्रकासिन् 1) lachend: निपतत्पुष्पवृष्टिप्रकासिनी (श्याः) KATHĀS. 120, 48.
MĀLATIM. 148, 6.

प्रकृणाक, °कं वायकमिति हारावली Schol. zu HĀLA 334. die gedr.
Ausg. liest 132: प्रकृलकं वाचनकम्.

प्रकृति 2) R. 7, 4, 14. fg. (= MUIR, ST. 4, 414). BHĀG. P. 12, 11, 34.

प्रकृलक vgl. oben u. प्रकृणाक.

प्रकृ 3) f. ई Bez. einer Çakti WEBER, RĀMAT. UP. 326.

प्रकृणा, lies (von प्रकृप्, denomin. von प्रकृ) n. demüthiges Verneigen
und füge hinzu 10, 47, 67. 78, 23. 89, 3.

प्रंशु 1) am Schluss hinzuzufügen KATHĀS. 56, 74.